

Den största katastrofen under förra seklet
var ej världskrigen, atombomben och kommunismen
utan uteslutandet av estetiken
för att ge fritt fram i stället åt allt grovt och fult,
vulgärt och äckligt, lågt, barbariskt och banalt.
När självkritiken upphörde med estetikens lagar
föll all världen från en höjd av humanistisk skönhet
till den asfalthemiska verklighet av hård omänsklighet,
betong och höghus, skyskrapor och vild materialism,
kapitalistisk hänsynslöshet med licens till obegränsad exploatering
med fatal global miljöförstöring som dess enda vinst.
Funktionalismens hemska triumf var endast möjlig
genom det fullkomliga åsidosättandet av estetikens lagar.
Kan något rädda mänskligheten från dess sista dagar?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Aurelio med Poeter.se id #7222 innehar upphovsrätten